

Der har vi set nogle problemer. Vi har leveret flere ressourcer til kommunerne, og der er en del kommuner, der ikke har anvendt de penge i ældresektoren, men brugt dem til alt muligt andet. Det synes vi er brandærgeligt, og det er derfor, at vi lægger op til en lidt større styring af det, så vi er sikre på, at de ressourcer, der sendes ud til kommunerne, rent faktisk går til ordentlige vilkår i ældreplejen.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan en gang imellem godt blive så fantastisk imponeret over hr. Kristian Thulesen Dahls måde at prøve på at give indtryk af, at han i virkeligheden overhovedet ikke ved noget som helst. Når nu hr. Kristian Thulesen Dahl påstår, at Dansk Folkeparti svigt med hensyn til efterlønnen skyldes, at man er sikker på, at der bliver indgået et forlig om efterlønnen uanset hvad, er det så sådan, at hr. Thulesen Dahl virkelig tror, at den regering, vi har siddende i dag, kunne finde på at lave de her velfærdsreformer uden sit faste, trofaste støtteparti, Dansk Folkeparti, som har stået last og brast med den regering i et og alt? Tror hr. Thulesen Dahl virkelig, at det vil være tilfældet?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er meget svært at spå om, hvad der ville ske i en eller anden bestemt situation, og man kan selvfølgelig vælge at begive sig ud i den, så vil man jo kunne få det at se. Men jeg forsøgte bare tidligere, da jeg skulle svare på et lignende spørgsmål, at erindre Enhedslisten om, at man i 1998, da man sidst forringede efterlønnen, jo stod i den situation, at det parlamentariske grundlag ikke ville være med. Og det kan jo godt være, at det parlamentariske grundlag dengang troede, at hvis man satte sig på hænderne, skete der ingenting, men det gjorde der jo alligevel. Så derfor handler politik jo ofte om at få indflydelse på tingene, så man kan sikre, at hvis der sker noget, sker det på en måde, hvorpå folk rent faktisk i højere grad kan leve med det.

Når vi taler om ændringer i tilbagetræknings-tider – altså vi taler om efterløn, folkepension – disponerer folk i lang tid i forvejen. Vi indretter os efter de regler, der er, og folk forventer så at kunne gå på efterløn, når de eksempelvis bliver 60 år. Og derfor siger vi, at laver man om på sådan nogle ting, skal man gøre det med tilstræk-

keligt varsel; vi synes ikke, at det varsel, regeringen har foreslået, eller det varsel, Socialdemokratiet har foreslået, nemlig at alle under 50 år skal opleve forringelserne, er tilstrækkeligt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg bliver mere imponeret, jo mere hr. Thulesen Dahl snakker, for det er jo fantastisk. Hvordan kan man sammenligne en situation med f.eks. et parti som Enhedslisten i 1998, der ikke har stemt for en eneste af den daværende regerings finanslove, bare for at nævne det som eksempel, med et parti som Dansk Folkeparti, der har stemt for hver eneste af den nuværende regerings finanslove? Bare for at gøre det klart for hr. Kristian Thulesen Dahl, hvor forskellen er.

Når hr. Kristian Thulesen Dahl nu begynder at snakke udenom igen, vil jeg bare sige: Hvis Dansk Folkeparti sagde nej til en hævelse af efterlønsalderen, ville der ikke blive nogen hævelse af efterlønsalderen, for Dansk Folkeparti er et fuldstændig uundværligt parti for den siddende regering, fuldstændig uundværligt. Dansk Folkeparti bestemmer, om efterlønsalderen bliver forhøjet eller ej. Det må da være et faktum, som også hr. Kristian Thulesen Dahl kan forstå.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver altså også mere og mere imponeret, for jeg forholder mig til den situation, at det parlamentariske grundlag mener et eller andet. Pointen var jo så tidligere, at det ville betyde noget for, hvordan en regering agerer. Og så finder vi bare et helt konkret eksempel, nemlig sidste gang man forringede efterlønnen, i 1998. Der kigger vi på, hvem der var det parlamentariske grundlag. Det var SF og Enhedslisten. Skete der forringelser af efterlønnen? Ja, det gjorde der. Fik de to partier indflydelse på, hvordan det skete? Nej. Hvorfor ikke? Nej, fordi regeringen Nystrup lavede forringelserne sammen med Venstre og De Konservative. Så enkelt er det jo.

Nu vender vi så tilbage til situationen i 2006. Vi har en regering, der foreslår forringelse af efterlønnen, et Socialdemokrati, der vil forringe efterlønnen, Det Radikale Venstre, der vil forringe efterlønnen, og så kan det parlamentariske grundlag jo sætte sig ned på tilsvarende vis som i 1998, læne sig tilbage og sige, at man ikke vil fedtes ind i det, og så gisne lidt om, hvorvidt det så sker alligevel, eller om man vil kaste sine mandater ind i en kamp for at gøre ændringerne